

Tardy László Szent Márton-díja

Tardy Lászlónak, a Mátyás-templom karnagyának november 18-án adták át a 2016. évi Szent Márton-díjat a Pannonhalmi Főapátságban.

Az elismerést az alapítók (a Pannonhalmi Főapátság, a Herendi Porcelánmanufaktúra és a Bábolna Nemzeti Ménesbirtok) minden évben egy, Szent Márton napjához közeli időpontban megrendezett ünnepségen adják át annak a személynek, aki a megelőző évben a legtöbbet tette a valamikori Pannónia területén a kulturális és turisztikai, valamint térségfejlesztő programok megvalósítása érdekében, hozzájárulva ezzel nemzeti örökségünk és kulturális értékeink megismertetéséhez és megőrzéséhez.

A *Várszegi Asztrik* főapát köszöntőbeszédét követő ünnepi hangversenyen az *Anima Musicae Kamarazenekar* játszott *Rolla János* vezetésével, amit *Gáncs Péter* evangélikus püspök beszéde követett; végül átadták díjat.

Tardy László 1941. július 22-én született Budapestén. Gyermekkorát a Fejér megyei Nagylókpusztán töltötte; édesanyja tanítónő, édesapja gazdatiszt volt. 1950-ben Mosonmagyaróvárra költöztek, itt zongorázni és csellózni tanult a Mosonyi Mihály Zeneiskolában, családjuk a mosoni plébániatemplom énekkarában énekelt. Érettségi után zeneszerzést és karvezetést tanult a győri zeneművészeti szakközépiskolában. 1961 és 1965 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait, ahol énektanár és karvezető oklevelet szerzett. Olyan kiváló mesterei voltak, mint Vásárhelyi Zoltán, Párkai István, Horusitzky Zoltán és Szőnyi Erzsébet, miközben 1961-ben még a Bárdos Lajos vezette kórusban énekelhetett a Mátyás templomban; az ő bátorítására választotta később az egyházzene szolgálatát.

Teológiai-liturgiai ismereteinek elmélyítésére 1967-ben beiratkozott a Római Katolikus Hittudományi Főiskolára. Működésének kezdete egybeesett a II. vatikáni zsinatot követő anyanyelvi liturgikus reformmal, a beatzene templomi térhódításával, ugyanakkor állandó feladata volt a nagy klasszikus művek repertoárján

tartása és a kortárs magyar egyházzenei irodalom életre keltése. Vezénylésével mintegy tíz lemez, főként CD jelent meg, amelyen több magyar szerző nem vagy alig ismert műve is hallható. Tardy László működéséhez több ösbemutató is fűződik, még olyan nagy szerzők művei is, mint Liszt Ferenc (*Évocation zenekarra*).

1966 augusztusa óta a Budavári Nagyboldogasszony kántor-karnagya. Huszonöt évesen Liszt Koronázási miséjének vezénylésével „debütált” a templomban. Bárdos Lajos utódaként 1985 óta az Országos Magyar Cecília Egyesület (OMCE) társelnöke, egyházzenei tanfolyamokat vezet, előadásokat tart szerte a Kárpát-medencében. Részt vett a II. vatikáni zsinat utáni liturgikus reform zenei munkálataiban, zenei szakértőként működött közre a *Misekönyv*, az *Olvasmányok könyve* és a *Zsolozsmáskönyv* elkészítésében. Írásai a *Teológia*, a *Vigilia*, a *Musica Sacra*, a *Magyar Kórus* és a *Magyar Egyházzene* című folyóiratokban jelentek meg.

Több magyar és nemzetközi egyházzenei szervezet, ill. egyházzenei konferenciák rendszeres előadója. Jelentős részt vállal a karnagy- és kántorképzésben, továbbképzésekben, a legutóbbi időkig a Központi Papnevelő Intézet növendékeinek egyházzenei képzését vezette.

Tardy László felesége *Tarkó Magda* énektanár, karvezető és magánénekes. 47 éve házasság, három gyermekük és nyolc unokájuk van.

Magas színvonalú egyházzenei munkásságát a rendszerváltás óta több díjjal is elismerték (Liszt Ferenc-díj, 1994; Szent Adalbert-díj, 2002; Magyar Örökség díj, 2006; a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje, 2011). 2009-ben a Szuverén Máltai Lovagrend tisztikeresztjét kapta meg. A Bárdos-, a Harmat-, a Kodály-, a Liszt-, a Pro Ecclesia Hungariae és a Budavárrért emlékérem birtokosa. 70. születésnapja alkalmából pedig XVI. Benedek pápa a Nagy Szent Gergely Rend parancsnoki fokozatát adományozta neki.

Forrás: Pannonhalmi Főapátság/ Magyar Kurír